

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาถึงผลการรับฟังประโยคบอกเล่าที่มีต่อการรับรู้ภาษาพูด
๒. เพื่อศึกษาถึงผลของการจัดลำดับของส่วนประกอบของประโยคบอกเล่าอันใดแก่ ประโยคมูลฐาน หน่วยเสริมพิเศษ หน่วยเสริมบอกเวลา และหน่วยเสริมสถานที่ว่าจะมีผลต่อการรับรู้ภาษาพูดอย่างไร

วิธีดำเนินการวิจัย

๑. กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ทั้งชายและหญิงชั้นปีที่ ๑ ในปีการศึกษา ๒๕๑๔ จำนวน ๗๒ คน หักเกณฑ์ในการเลือกกลุ่มตัวอย่างในการทดลองครั้งนี้ ไขความสมัครใจของผู้เข้ารับการทดลอง
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
 - ก. ประโยคบอกเล่า ๒๔ ประโยค ซึ่งแต่ละประโยคมีการจัดลำดับของส่วนประกอบของประโยคอันใดแก่ ประโยคมูลฐาน หน่วยเสริมพิเศษ หน่วยเสริมบอกเวลา และหน่วยเสริมบอกสถานที่ ๒๔ แบบ รวมเป็นประโยคที่ไขทั้งสิ้น ๕๗๖ ประโยค ประโยคทั้งหมดจะถูกแบ่งออกเป็น ๒๔ ชุด แต่ละชุดจะประกอบไปด้วยประโยค ๒๔ ประโยคที่ไม่ซ้ำกัน และมีการจัดลำดับของส่วนประกอบของประโยคแตกต่างกัน ๒๔ แบบ การเรียงลำดับของประโยคในแต่ละชุดนั้น เรียงโดยวิธีสุ่ม

ผู้วิจัยทำการบันทึกเสียงประโยคบอกเล่านี้ลงในเทปบันทึกเสียงเป็น ๒๔ ชุด แต่ละประโยคจะถูกอ่านด้วยอัตราเร็วโดยเฉลี่ยประโยคละ ๔ วินาที บันทึกเสียงโดยใช้ความถี่เสียง ๐ VU และมีเสียงแทรกกรบกวนสอดแทรกในระดับความถี่ + 2VU จากนั้นเว้นช่วงว่างไว้ ๒๐ วินาที เพื่อให้ผู้เข้ารับการทดลองเขียนข้อความที่จำได้ลงในกระดาษบันทึกข้อมูล จากนั้นจึงขึ้นประโยคต่อไป

๓. การปฏิบัติการทดลองเพื่อเก็บข้อมูล ทำการทดลองในห้องปฏิบัติการทางจิตวิทยาของคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การทดลองทำโดยให้กลุ่มตัวอย่างรับฟังประโยคจากเทปชุดละ ๓ คน และให้เขียนข้อความที่ได้รับฟังลงในกระดาษบันทึกข้อมูลตามเวลาที่เว้นไว้ในเทป ทำเช่นนี้จนครบ ๒๔ ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. หากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการรับรู้ภาษาพูดของประโยคบอกเล่าที่มีการจัดลำดับส่วนประกอบของประโยคต่างกัน ๒๔ แบบ

๒. หากค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของชนิดและตำแหน่งของส่วนประกอบของประโยคทั้ง ๔ ชนิด ได้แก่ ประโยคมูลฐาน หน่วยเสริมพิเศษ หน่วยเสริมเวลา และหน่วยเสริมสถานที่

๓. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เพื่อเปรียบเทียบแบบของการจัดลำดับส่วนประกอบของประโยคบอกเล่าทั้ง ๒๔ แบบ

๔. วิเคราะห์ความแปรปรวนเปรียบเทียบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) แบบของการจัดประโยคกลุ่มที่มีคะแนนสูง และกลุ่มที่มีคะแนนต่ำกว่าคะแนนมัชฌิมฐาน

๕. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ผลของการจัดลำดับของส่วนประกอบของประโยคทั้ง ๔ ชนิด ได้แก่ ประโยคมูลฐาน หน่วยเสริมพิเศษ หน่วยเสริมเวลาและหน่วยเสริมสถานที่ โดยทำการ

วิเคราะห์ส่วนประกอบของประโยคทีละชนิด จนครบทั้ง ๔ ชนิด

๖. เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยของการรับร้ภาษาพูดจากประโยคบอกเล่าที่ได้จากการจัดลำดับของหน่วยเสริมพิเศษด้วยวิธีของนิวแมน-คูเอลส์ (Newman-Kuels)

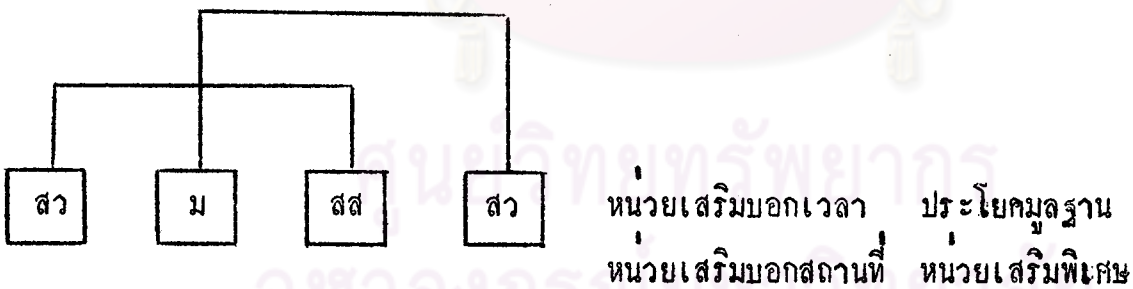
๗. หากความถี่ของการตอบผิดตำแหน่งของส่วนประกอบประเภทเสริมและประโยคมูลฐานนำมาวิเคราะห์ความแตกต่างด้วยไคสแควร์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลของการวิจัย

๑. การเรียงลำดับส่วนประกอบของประโยคทั้ง ๔ ประเภท ได้แก่ ประโยคมูลฐาน หน่วยเสริมพิเศษ หน่วยเสริมบอกเวลา และ หน่วยเสริมบอกสถานที่ ในประโยคบอกเล่ามีอิทธิพลต่อการรับรู้ภาษาพูด
๒. การรับรู้ภาษาพูดจากประโยคมูลฐานดีกว่าการรับรู้จากส่วนประกอบอื่น ๆ ของประโยค
๓. ลักษณะของประโยคที่ช่วยให้การรับรู้ภาษาพูดง่ายขึ้นมีลักษณะการเรียงลำดับส่วนประกอบของประโยค ดังนี้

ขอเสนอแนะ

๑. ควรจะทำการวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างต่างอาชีพ วิชาชีพ ฐานะ หรือ ความรู้ เพื่อศึกษาถึงการรับรู้ภาษาพูดของบุคคลทั่ว ๆ ไป
๒. ควรนำตัวแปรอื่น ๆ ที่อาจจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ภาษาพูด เช่น การออกเสียงส่วนประกอบของประโยคบางส่วนให้ชัดเจน อัตราการหยุด การเน้นคำ บางชนิด เช่น คำนาม เป็นต้น
๓. ควรนำโครงสร้างอื่น ๆ ของประโยคชนิดต่าง ๆ มาทำการทดสอบ เพื่อจะได้ทราบว่าจะมีผลอย่างไรต่อการรับรู้ภาษาพูด
๔. ควรนำการจัดเรียงลำดับส่วนประกอบของประโยคโดยมีหน่วยเสริมพิเศษ อยู่ในลำดับที่ ๑ หรือ ๔ ประโยคมาตรฐานอยู่ในลำดับที่ ๒ ไปใช้ในการสร้างประโยค เพื่อให้ง่ายต่อการจำและการรับรู้ภาษาพูด

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย